

امور تحریریه ایچون فؤاد بکه
وامور اداره ایچون آرتین افندی به
مراجعت اولنور.

— ۵۶ —

مسلکمزده موافق آثار قبول اولنور.
درج اولنمیان اوراق اعاده اولنماز.

مجله ادبیات

اداره خانه سی باب عالی جاده سنه
۵۲ نومرولی « شرکت مرتبیه »
مطبعه سیدر.

— ۵۶ —

استانبول ایچون سنه لکی مطبعه دن
آلنقی شرطیله ۴۰ طشره لره پوسته
اجرتیله برابر ۶۰ غروشدور.

نسخه سی ۱ غروش

پنجشنبه کونلری نشر اولنور ادبی، فنی و صناعی غزته در

نسخه سی ۱ غروش

فنيكه لپلرك الفباسنده استعمال اولنديني
حاله كندى لسانلرينك هيچه احتياجي
بولمخين، حروف خلق ايله حروف شبه
صوتيه دن اقتباس صورتيله احداث ايتديلر.
بوالفبا برخيلي اقاليمه كوره اوزون مدت،
مختلف صورته دوام ايتدكدن صوكره
بونندن ده آساي صغرا ده «ليسيا» و «قازيا»
ايله آوروپا ده «اتروريا Etrusque» الفبالرى
تولد ايله دي. اتروريا الفباسندن دخى ايتاليد.
نك وسط وجنوبنده كي اقوامك الفبالرى
چيقدى.

لاتين الفباسنك صورت انشعابنه
كانجه: بونك دوغرو دن دوغرويه يونان الفبا-
سندن مى، يوقسه اتروريا الفباسنك توسطيله مى
حاصل اولديني هنوز قطعياً حل ايديله ما-
مشدر. هر حاله بو مشهور لسانك الفباسى
بر سريغ يازى به ميدان آچه رق لاتين ويا
جرمانيا ملتلرينك حال حاضرده كي يازيلريني
توليد ايله مش واليوم روملر نزدنده مستعمل
اولان يونان الفباسندن دخى قبطى، اسلا-
وونيا الفبالريله بو صوكره كندندن ده روس
الفباسى حاصل اولمشدر.

اسقانديناويا لپلرك (رون Runes)
دينلن يازيلرى دوغرو دن دوغرويه فنيكه
الفباسندن اشتقاق ايتديكي كي بونكله اسكي
ايرلاندا يازيسى يانسندن ده برمناسبت تامه
واردر. اسپانيوللرك قوللاندىلرى ناقص
الفبانك دخى يونانيولرله فنيكه لپلر طرفندن
ادخال ايدلديكنده شبهه يوقدر.

(مابعدى وار)

ادبيات فارسى به بر نظر
(مابعد)

- روى آفاق زمن خوب نمايد زتوزشت [۱]
ديده خلق زمن نور فزايد زتونم
مرمرا كونه اسلام ترا كونه كفر [۲]
مرمرا جامه شاديست ترا جامه غم
توبچهر از حبشى، فخر بحسن از چه كنى؟ [۳]
حبشى را چه رسد حسن اكر هست صنم
چه زيان كت بنى پيش زمن داشت خداى [۴]
در بنى نيز هم از پيش سميعست اصم
خلق الموت بخوان كر چه حيات از پس اوست [۵]
به زموتست بهر حال حيات آخر هم
كر چه زرد آيد خورشيد هم اوبه زمهست [۶]
كر چه زرد آيد دينار هم او به ز دوم

—

- [۱] سيمى افق بنم تأخير شعاع جهان افرو-
زمله منور، حالوكه سنك پرده، ظلمت اندازكله
مكدر كورينور. ديده عالمان بندين استناره ايتديكي
حاله سندن يالكر آثار رطوبت اقتباس ايدر.
[۲] بنم لونم غره پيضاى اسلام كي پاك
وسفيد، سنكي ايسه چهره رجس آلود كفر
كي نمكين واسوددر.
[۳] سن وجهاً (حبشى) اولدينك حاله،
حسنكله نه افتخار ايدرسك؟ شخص حبشى بر صنم
دلربا بيله اولسه آنده نه ملاحظه آرانيله ييلور؟
[۴] رب متعال حضرتلرى، ككتاب محكم
وخطاب مبرمنده سنى بندين مقدم ذكر بيورمش
ايسه، بونده نه باس واردر؟ قرآن كريم واجب
التكريمده (اصم) كله سى ده (سميع) دن اول ذكر
بيورلشدر.

[۵] (خلق الموت...) آيت منيفه سنى اوقو:
هر تقدر بو آيتده ده (حيات) كله سى (موت) دن
صوكره مذكور ايسه ده، هر حاله حيات موتدن
الطف واحسن دكيدر؟

[۶] آفتاب عالمايك لون بشاشتغودى حين
غروبده كر چه ماييل اصفرار وميدل اغترار اوليور
ايسه ده ينه ضياى قردن افزوندر. آلتونك ده
رنكى صايردر؛ فقط او حاله ينه قيتي كوشدن عاليدر.

ابو الفرج سنجرى — مشاراليه آل
سبكتكينك قطعه خراسانى استيلا سندن مقدم
اوراده اجراى حكومت ايدن (آل سمجور)
دورنده ظهور ايدهر ك خاندان، مذكورى
ستائيش يولنده يازديني اشعار ايله كسب
اشتهار ايتمشدر. تقديم ايتديكي مدايحه مقابل
رجال كبار جانبدن كوردكي انعام واکرام
بى پايان سايه سنده مالك مكنت ويسار
اولمشدر. فن شعرده مهارت مخصوصه سى
وبوفه متعلق تأليفات نفيسه سى واردر.
(عنصرى)، شاكر دلرندندر. مشاراليه
فى الاصل، سيستان نواحيسنده تولد ايتش
ايسه ده بعض مجموعهلرده (غزنوى) اولديني ده
روايت ايدلشدر. ديوانى متعارف اولميه يوب
انجق بعض مجموعهلرده اشعارينه تصادف
ايدلمكده. ورسائل مؤلفين كباره. اكثر
مقالاى استشهاد طريقيه ذكر وايراد
ايدلديكي كورلمكده در. تاريخاً مثبت بولنديني
اوزر، (آل سمجور) ايله (خاندان سبكتكين)
بيننده سرزده ساحه ظهور اولان اختلافى
متعاقب حكومت سمجوريه مغلوب ومنقرض
اولهرق ملك خراسان ملوك سبكتكينه دن
سلطان محمودك يد تصرفه انتقال ايدنجه،
استاد (ابو الفرج) آل سمجورك سابقه
تحريركنه قابيله رق خاندان سبكتكينك كويا
حقارت نسب وذلت حسبنى معلى هجو يهلر
يازمش وبو واسطه ايله كندى حقه ده مشار-
الملك سؤظنى جلب ايتمشده (عنصرى) نك
شفاعتيله نجه عقوبتدن قورتيله يلشدر.
زيرده كي قطعه استادك جودت طبع
ومزيت شاعرانه سنده دليل اولمق اوزره ايراد
اولنه بيلور.

عناقى مغربست در اين دور خرمى [۱]
خاص از براى محنت ورنجست آدمي

[۱] زمانه ده بهجت ومسرت عنقا كي مشهور
الاسم ومفقود الاثر در. انسان خاصه بار محنت
ومشقة مجمل اولمق ايچون يارادلشدر.

هر کس بقدر خویش گرفتار محنتند [۱]
کسرا نداده اند برات مسلمی

منوچهری دامغانی — مشار الیه
(ابوالفرج سنجری) نك شاکردی اولوب
طبعنده کی علویت، کلامنده کی ملاحیت و متانت،
علی الخصوص (مستطات) اسلوبنده یازمش
اولدینی اشعارده صرف ایتدیکی قدرت
تسلیم کرده یار و اغیاردر. دیوانی غنل الادبا
معروفدر.

مشار الیه، زماننک اعظم رجالی نزدنده
فوق العاده عزت و اکرامه نائل اولمش
و شاعرلک سایه سنده پک بیوک بر ثروت
و سامان کسب ایده یلمشدر. وقتنک شعرای
بنامندن (عنصری) نك مشار الیه حقنده ابراز
ایتدیکی توجهات کامله، تربیه سی خصوصنده
کوستردیکی اهتمامات فایقه، منوچهری بی جدأ
کنندینه منتدار و شکر گذار ایله مشدر.

مشار الیهک عنصری بی توصیف یولنده
یازلمش متعدد قصیده لری وارددر. (شمع) خطاباً
النشاد ایتیش اولدینی زیرده کی قصیده ده او
جمله دندر.

قصیده

ای نهاده بر میان فرق جان خویشتن! [۲]
جسم مازنده بجان و جان مازنده بتن

کر نه کوکب چرا پیدا نکردی جز بشب؟ [۳]
ور نه عاشق چرا کربن همی بر خویشتن

[۲] هر کس کندی در چه سته کوره مبتلای
غم و پایند المیدر. بوبایده کسه به برات استغنا
ویرله مشدر.

[۲] ای جانی فوق رأسنه وضع ایتش اولان
شمع! بزم جعز روح ایله، روحزده بدن ایله
چی وقاعددر.

[۳] اگر سن کوکب دکلسهک نیچون یالکز
کجه لری چهره کشای قجلی اولیورساک؟ اگر عاشق
دکلسهک نیچون کندی حال پر ملالک اظهار
تلف ایدرک الشکرین تأسف اولیورساک؟

پیرهن در زیر تن داری و پوشد هر کسی [۱]
پیرهن بر تن تو پوشی تن همی بر پیرهن

کرمیری آتش اندر تورسد زنده شوی [۲]
چون شوی بیمار بهتر کردی از کردن زدن

تا همی خندی، همی کربن و این بس نادرست [۳]
هم تو معشوقی و هم تو عاشقی بر خویشتن

بشکفی بی نو بهار و پرمری بی مهرکان [۴]
بکرتی بی دیدکان و باز خندی بیدهن

تو مرا مانی بعینه، من ترا مانم همی [۵]
دشمن خویشیم هر دو دوستدار انجمن

خویشتن سوزیم هر دو از برای دوستان [۶]
دوستان در راحتند از ما و ما اندر حزن

هر دو کریانیم، هر دو زرد و هر دو در کداز [۷]
هر دو سوزانیم و هر دو فرد و هر دو نمخن

[۱] سنک کوملک بدنک آتشددر؛
هر کس کوملکی تن اوستنه کیدکاری حالده، سن
تنی کوملک اوستنه تلبس ایدیورساک.

[۲] اولدیکک (سوندیکک) حالده، سکا آتش
تماس ایدر سه بنه حیات بولورساک؛ خسته اندیکک
صورته، باشک قطع ایدیه جاک اولورسه افاقتیدر
اولورساک.

[۳] دهنکشای تبسم اولدیکک آنده سرشکر بز
تجسیر اولورساک که بو پک نادر کورلمشدر؛ سن
کندک هم دابر، هم کندی نفسک دایسته سیک.

[۴] ایلک بهارک هوای روح افزاسیله پر
ورشیاپ اولقسزین انکشاف ایدر، باد خزانک
پنجه تعدیسنه کرتشار اولقسزین صولارساک؛
کوزلرک اولمادینی حالده آغلار، آغزک بولفادینی
حالده کورلساک.

[۵] سن بعینه بکا بکزرساک، بنده سکا
بکزریم؛ ایکیزده کندی، نفسزده بدخواه و عمومه
خیر خواهیم.

[۶] ایکیزده خاطر احبابه رعاة آتش
محنتده سوزانزده و ستلریم بزم سایه مزده مسترخ،
بز ایسه درد دلسوز المدن مضطریم.

[۷] ایکیزده کریان، ایکیزده زرد و نالانز،
ایکیزده مشقتکشیده، ایکیزده فرد، ایکیزده
فلاکتزده بز.

آنچه من بردل نهادم بر سرت بینم همی [۱]
و آنچه تو بر سر نهادی در دلم دار دوطن

من دکر یاران خود را آزمودم خاص و عادم [۲]
نه طلبکاری زیگ تن، وفا اندر دو تن

راز دار من توئی، ای شمع! یار من توئی [۳]
غمکسار من توئی، من آن تو، تو آن من

تو همی تابی چون نور و من همی خوانم بمهر [۴]
هر شبی تا روز دیوان ابوالقاسم حسن

اوستاد اوستادان زمانه عنصری [۵]
عنصرش بی عیب و دل بیغش و جانش بی فتن

شعر او چون فضل او هم بی تکلف هم بدیع [۶]
فضل او چون شعر او هم نازنین و هم حسن

تا همی خوانی تو ابیاتش همی خانی شکر [۷]
تا همی بینی تو اشعارش همی بوئی سمن

۰۰

[۱] قلمده جایگیر اولان شیئی، بن سنک
رأسکده مشاهده ایدیورم؛ سنک باشکده کو.
رین شیده بنم قلمی وطن اتخا ایتشددر.

[۲] بن اودا واحبامک هر برینی، بیوکندن
کوچوکنده قدر، تجربه ایتدمسده، نه انلرک
بریسنده صدق اراوت، نه ایکیسنده اثر و فو و مروت
کوردم.

[۳] ای شمع! سن بنم واقف اسرارم،
سن بنم یار غمکسارم؛ بن سنسز اولمام، سن ده
بنسز اولمازساک.

[۴] سن هر کجه صباحه قدر نور کبی لمعان
ایتمکده سک، بنده ابو القاسم حسن (عنصری) نك
دیوانی اوقومقدمیم.

[۵] اساتذده زمانک استادی، پاکطینت،
صافیه فطرت و عالیه همت عنصری!

[۶] آنک شعری ده علمی کبی ساده و بدیع،
علمی ده شعری کبی مقبول و مستحسندر.

[۷] آنک اشعار فصیحه سنی اوقود قیه شکر
یمش کبی تلذذ ذائقه ایدرساک؛ ابیات بلیغه سنی
مطالعه ایتدکجه یاسمن قوقلاش کبی تعطیل مشام
ایلرساک.